

Obowiązkowa kwarantanna z prawem do świadczeń chorobowych od 20 marca 2020 r.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r.

w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej **stanu epidemii**

Dz. U z dnia 20 marca 2020 r., poz. 491

W okresie **od dnia 20 marca 2020 r. do odwołania** na obszarze RP ogłasza się stan epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2.

W powyżej wskazanym okresie, **osoba przekraczająca granicę państwową**, w celu udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium RP, **jest obowiązana**:

- 1) przekazać funkcjonariuszowi Straży Granicznej informację o:
 - a) adresie miejsca zamieszkania lub pobytu, w którym będzie odbywać obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi
 - b) numerze telefonu do kontaktu z tą osobą
- 2) **odbyć**, po przekroczeniu granicy państwowej, **obowiązkową kwarantannę**, o której mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, **trwającą 14 dni**, licząc od dnia następującego po przekroczeniu tej granicy.

Informację wynikającą z pkt 1, wraz z innymi danymi osoby Straż Graniczna przekazuje:

1)

w postaci elektronicznej:

do systemu teleinformatycznego udostępnionego przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia albo

w postaci papierowej:

przez przekazanie wojewodom kart lokalizacyjnych wypełnionych przez osoby, w celu wprowadzenia zawartych w nich danych do systemu teleinformatycznego.

W systemie tym mogą być również przetwarzane dane innych osób podlegających obowiązkowej kwarantannie w związku ze stanem epidemii.

Dane, o których mowa są udostępniane:

- ⇒ organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej
 - ⇒ Narodowemu Funduszowi Zdrowia
 - ⇒ **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**
 - ⇒ **Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**
 - ⇒ wojewodom
 - ⇒ Policji i
 - ⇒ operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe
- (§ 2 ust. 1-3 rozporządzenia).

Obowiązkiem pracownika, odbywającego obowiązkową kwarantannę, jest poinformowanie pracodawcy o jej odbywaniu. Informację tę pracownik przekazuje za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, w tym przez telefon (§ 3 ust. 2 rozporządzenia).

Za okres trwania obowiązkowej kwarantanny osobie, za okres jej trwania, **przysługuje wynagrodzenie chorobowe** (pracownik, art. 92 ustawy Kodeks pracy) lub **świadczenie pieniężne z tytułu choroby** określone w odrębnych przepisach.

Pracownik lub inna osoba **w terminie 3 dni roboczych od dnia zakończenia obowiązkowej kwarantanny**, składa pracodawcy lub podmiotowi zobowiązanemu do wypłaty świadczenia chorobowego **pisemne oświadczenie** potwierdzające odbycie obowiązkowej kwarantanny.

Oświadczenie takie można złożyć za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności (§ 3 ust. 3 rozporządzenia).

Podmiot, który **nie jest obowiązany do wypłaty świadczeń chorobowych**, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, przekazuje oświadczenie do ZUS.

Oświadczenie takie stanowi także dowód usprawiedliwiający nieobecność w pracy w okresie odbywania obowiązkowej kwarantanny.

Podmioty mogą złożyć do ZUS takie oświadczenie za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

Oświadczenie takie zawierać musi:

- 1) Dane osoby, która odbywała obowiązkową kwarantannę:
 - ⇒ imię i nazwisko
 - ⇒ numer PESEL (jeżeli osoba go posiada)
 - ⇒ serię i numer paszportu (jeżeli taki dokument był okazany Straży Granicznej w ramach kontroli)
- 2) dzień rozpoczęcia i zakończenia odbywania obowiązkowej kwarantanny
- 3) podpis osoby odbywającej kwarantannę

(§ 3 ust. 4-5 rozporządzenia).

Ważne:

Pracodawcy lub inny podmiot zobowiązany do wypłaty świadczenia chorobowego, może wystąpić do właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej w celu weryfikacji danych zawartych w oświadczeniu przy czym wystąpienie takie wymaga uzasadnienia (§ 3 ust. 6 rozporządzenia).

Do 19 marca 2020 r. obowiązuje:

Jeżeli Państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub Państwowy graniczny inspektor sanitarny **wyda decyzję o konieczności poddania się kwarantannie lub izolacji**, to taka decyzja stanowi podstawę do wypłaty świadczeń z tytułu choroby własnej lub opieki nad chorym dzieckiem lub członkiem rodziny.

Za okres trwania kwarantanny lub izolacji przysługuje na ogólnych zasadach wynagrodzenie za czas choroby, zasiłek chorobowy lub opiekuńczy, wypłacany przez płatnika składek (np. pracodawcę) lub Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Decyzję można dostarczyć płatnikowi składek bądź do placówki ZUS po zakończeniu kwarantanny lub izolacji.

Jeżeli lekarz leczący uzna, że w trakcie hospitalizacji, izolacji lub kwarantanny ze względu na stan zdrowia osoby poddanej tym obowiązkom uzasadnione jest orzeczenie o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby i potwierdzi to wystawiając zaświadczenie lekarskie: e-ZLA, jest ono dokumentem do ustalenia prawa i wypłaty świadczeń z tytułu choroby.

Ocena, czy stan zdrowia uzasadnia wystawienie zaświadczenia lekarskiego, pozostaje w kompetencji lekarza.

W przypadku gdy ubezpieczony dobrowolnie powstrzyma się od pracy i nie otrzyma zaświadczenia lekarskiego ani decyzji inspektora sanitarnego, nie przysługuje mu prawo do świadczeń pieniężnych w razie choroby.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest właściwy w zakresie zasad usprawiedliwiania nieobecności w pracy określonych przepisami prawa pracy.

Zakład nie jest także właściwy do zajmowania stanowiska w sprawie możliwości zastosowania art. 210 § 1 Kodeksu pracy, który przewiduje prawo pracownika do powstrzymania się od wykonywania pracy, gdy wykonywana przez niego praca stwarza

zagrożenie dla zdrowia lub życia innym osobom, ponieważ zagadnienie to dotyczy przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy.

Źródło: www.zus.pl